

Rasmussen, G.V, Thomsen, P.H., Lemcke, S., Andersen, R.S. (2025) "I Do not have ADHD When I Drive My Truck" Exploring the Temporal Dynamics of ADHD as a Lived Experience. Culture, Medicine, and Psychiatry. Sep;49(3):836-856. doi:10.1007/s11013-025-09910-x

Findes ADHD-frie rum? Når sted og rytme skaber mening

Af Gitte Vandborg Rasmussen, PhD, Master i Sundhedsantropologi, Sygeplejerske, gittersm@gmail.com

Introduktion

I studiet som præsenteres i artiklen, undersøges ADHD som en dynamisk, tidslig og relationel erfaring. Med afsæt i etnografisk feltarbejde og inspireret af Thomas Fuchs' begreb *Eigenzeit* konceptualiseres begrebet *own-time spaces* - personlige, rytmiske og meningsfulde rum, hvor ADHD symptomer træder i baggrunden. Eksempler som en lastbil, en stald eller en lejlighed viser hvordan rum, rytme og kreativ billedtænkning samvirker og skaber mulighed for agentisk tidsarbejde og trivsel.

Metode

Studiet bygger på to års etnografisk feltarbejde (2020–2021) med deltagerobservation og semi-strukturerede interviews i otte danske familier, suppleret af 21 online-interviews under COVID-19 og to psykoedukative gruppeforløb for kvinder med ADHD. Deltagerne var primært diagnosticerede med ADHD; komorbiditet var almindeligt. Nogle informanter er fulgt over længere tid (op til 12 år). Analysen er baseret på en kritisk fænomenologisk tilgang med fokus på mening, rum, rytmer og kreativ billedtænkning.

Diskussion

Own-time spaces foreslås som alternativ til neurobiologiske og skolebaserede tilgange som pædagogisk afskærmning. I stedet for blot at reducere stimuli, virker disse rum gennem tidslige, meningsfulde og relationelle dimensioner, der kan skabe rytme i kroppen og mindske desynkronisering. Billedlige metaforer som lastbilen, rumkapslen og "blommen i ægget" illustrerer, hvordan fortid, nutid og fremtid mødes, eksempelvis ved at basere sig på barndomsminder og -drømme, og derved skabe varige livsrytmer.

Konklusion

ADHD bør forstås som en dynamisk, tidslig og relationel tilstand, hvor sted og rum fungerer som strategier til regulering og trivsel. Studiet tilbyder et supplement til det pædagogiske begreb afskærmning, og viser at mennesker med ADHD ofte er særligt følsomme over for tid og kan skabe egne rum og rytmer, hvor trivsel opstår.

Implikationer for praksis

Det anbefales at udvide idéen om afskærmning og i tæt samarbejde med barnet eller den voksne skabe fleksible, meningsfulde, kreative og rytmiske *own-time spaces* i skole og arbejdsliv.

